

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

En Jætersfang.

1. En Jæter er jeg, leiet af en Mand
Som ikke vandrer mere her paa Jorden,
Men bo'r bag Skyen i et deeligt Land
Dg hersker over Storm og Lyn og Torden.

2. En Faarehjord han anbetroet mig,
Forsynet mig med Horn og Stav og Pose
Dg lovede at ville lede mig
Bed Haanden frem i denne Verdens Rose.

3. Han viste mig den Græsgang frisk og grøn,
Paa hvilken Faarene jeg skulde føre.
Dg Vand det stille, rindrende hans Brønd
I Ørken Stjenden maa ikke røre.

4. Han sagde til mig: elsker Du mig mer
End alle Ting som udi Verden findes,
Sii Hjorden du med stadig Omhed seer
Dg Tal paa mine Faar og Lam vel mindes.

5. Betænk at jeg har kjøbt med eget Blod
Den Faarehjord, jeg dig nu overgiver.
Dg Naade er det af din Herre god
At du, en Synder, Jordens Jæter bliver.

6. D bogt min Hjord for Albens skarpe Klo'r
Dg stil frimodig dig for den i Gabet,
Røgt tro den Tjeneste indtil du dø'r,
Ei bliver nogen for din Skyld fortabt.

7. Fød mine Faar, de sønderbrudte læg,
Forbind de Saarede, opled de Tabte,
Med Kjærlighed raab Trost og vederkvæg,
Dertil af Naade jeg dig engang skabte.

0102

V box 22:631

8. Straf Fjellende med ydmyg Broderaand.
Thi du er jo ogsaa et Faar af Hjorden
Som du veilede skal med Faderhaand,
I Saliggjorelsens den rette Orden.

9. Gaf foran Faar og Lam paa Livets Vei,
Fornegt dig selv, tag Korset op at bære,
Til Verdens Daarskab maa du sige nei,
Dg Christen sand i Ord og Gjerning være.

10. En herlig Naadelson faar du af mig
Naar du med Troskab Faarehjorden leder.
Om Kamp og Modstand ofte møder dig,
Bliv ikke træt, men vær en ivrig Beder.

11. Med Kraft jeg stedse ved din Side staar,
Dg vil af dine Kinder tørre Taaren
Dg styrke dig naar du i Striden gaar,
Dg styre Baaden naar du griber Aaren.

12. Frygt ei for Satan, Kjød og Blod
Du seire skal, thi jeg er stærk i Svage,
Arbeid til hver en Tid med fyrigt Mod,
En Krands jeg har til dig bag Trængsels Dage.

13. Saa lod til mig den alvorsfulde Kist,
O! maatte jeg den ingenfinde glemme,
Men samle ind til Evighedens Høst
En Flok af Sjæle som hos Gud har hjemme.

14. O! maatte Overhyrden engang saa
Til Fæteren de skønne Ord udtale:
Kom Tjener tro og til den Hvile gaa
Som dig betroet er i Vfsers Sale.

Det gamle og nye Menneske.

1. Der var en Tid, da jeg ynkelig laa
Som et Brag mellem iskolde Volger, Dg al
min Id kun til Velsysten saa — Det var foldt
i de verdslige Volger.

2. Der var en Tid, Da mit Dre var dødt
Saa aldeles for Kjærligheds Stemme: O, kom
dog hid! Kun for mig du er født, Dg kun jeg
kan dig evigen gjemme.

3. Det var en Tid da jeg spottede Gud
Den Langmodige, fristede saare; Fra Herren
hid der saa ofte kom Bud, Men jeg var og
jeg blev dog en Daare.

4. Der kom en Tid, Da den Stærke fik Bugt
Med mit stenhaarde isnede Hjerte; O, Naadens
Tid Nær var Døren blit lukk; Men han greb
mig, og "Abba" jeg lærte.

5. Nu er en Tid, Da saa gjerne jeg vil
Kun, hvad han, den Barmhjertige, siger, Dg af
min Id er at døbes med Ild, — Kun for
Himlen jeg higer.

6. Nu er en Tid, Da jeg nynner en
Sang, Som jeg før ikke kjendte — en Lovsang;
Dg nu med Flid jeg vil styre min Gang, Efter
ham som før mig vandred Korsgang.

7. Saa kom da hid, Hver som kjender
sin Gud — Lad os bede og lytte og synge! O,
Fader! gid Der ret Mange drog ud For at
finde sin Frelser og synge.

En Christelig Sang.

1. Lad os kæmpe for Kronen, i Guds
stænde kjære, som af Hjerter vil elske og tjene
vor Gud, Lad Naaden i Christo jer dagligen
lære, hver Synd at forfage og følge hans Bud,
thi naar Fristerens Nøst, klinger høit i dit
Bryst, da fly til din Frelser som dig har forløst.

2. O Brødre og Søstre af lader os prise,
ham som haver kjøbt os til Gud med sit Blod,
o lad os i al vores Gjerning bevise, at Naaden
i Christo gir Kraft og gir Mod til at trænge
sig frem, til at trænge sig frem, mod Maalet,
mod Himlen vort salige Hem.

3. Der skal vi skue vor Frelser og Hyrde,
som os haver ledet paa Gaarenes Sti, der
skal vi faa nedlægge al vores Byrde, thi der
er jo Synden og Døden forbi, snart for Thro:
nen vi staar, som befriede Gaar ved Lammets
vor Frelseres Wunder og Saar.

København 1872.

Alffjeds hos P. Zeilbergs Bogs.